

Caravana i manta

No hi ha dubte que per la importància del sector del caravaning, d'un moment a l'altre ens havia d'arribar la majoria d'edat», aquestes són les paraules de José-Ma. Ordeix Gestí, president del Saló Internacional del Caravaning. I afegeix: «el Certamen va sol·licitar la qualificació de Saló Internacional i se li ha concedit. I ara es pot felicitar Fira de Barcelona i la ciutat per tenir un Saló Internacional del Caravaning ja consolidat. Ja no hi ha la possibilitat que el Palau de Inés de Madrid capti el Saló».

El Saló Internacional del Caravaning celebrat a Barcelona és important en el context europeu després dels de París i d'Essen. Enguany, l'organitzat per Fira de Barcelona ha disposat d'una superfície de 14.100 m² nets, que han significat un increment del 30 per cent respecte a l'edició anterior. I hi ha reunit un total de 64 expositors, que agrupen la totalitat de la indústria estatal del sector i les principals firmes europees de fabricants de caravanes i autocaravanes (caravana i automòbil en un sol vehicle).

En el període que va de 1985 a setembre de 1988, a nivell estatal, la producció en el sector va augmentar en un 103 per cent, en xifres absolutes, 2.700 caravanes produïdes el 1985 per 5.500 el 1988. Pel que fa a les importacions, en el mateix període van augmentar un 210 per cent, i van arribar, en xifres absolutes, a les 10.600 unitats el 1988, per un valor aproximat de 5.000 milions de pessetes.

El boom del caravaning va travessar Europa ja fa anys. Ara, la situació general del mercat europeu de la caravana és de certa saturació pel que fa a la demanda. L'únic punt on s'aprecia un desenvolupament notable és en la categoria d'autocaravanes. A l'estat espanyol, en canvi, de moment no hi ha saturació del mercat caravanista, més aviat encara hi ha una manca de possibilitats d'ofertar a la demanda existent. «Estem en un moment de gran entusiasme per al caravaning», remarca José-Ma. Ordeix.

Quant a xifres de vendes, les dades són les següents: l'any 1985 es vengueren a l'estat espanyol unes 4.000 unitats (de caravanes), l'any 1987, 6.000 i, el 1988, es calcula que el nombre d'unitats venudes va arribar a les 8.000.

La prioritització dels conceptes de confort, comoditat i benestar i el de-

Després de dotze anys compartits amb el Saló Nàutic, la 13a. edició del Saló del Caravaning ha tingut caràcter monogràfic i ha assolit la categoria d'internacional. Els indicadors assenyalen que el sector està en una fase de sòlid desenvolupament, com a mínim a l'estat espanyol.

Josep Ma. Pasqual

perquè el públic cada dia vol més sofisticació, cosa que encareix el producte.»

Com ja ha succeït en altres ocasions a través de la història i en els àmbits de l'esport i el lleure, el caravaning va entrar a l'estat per Catalunya, on va tenir una llavor ràpida de creixement, com també al País Valencià, el segon focus en importància. En l'actualitat, el 50 per cent de les vendes absolutes es fan a Catalunya, i de les 100.000 unitats en què es calcula el parc de caravanes a tot l'estat, més del 50 per cent també se situen a Catalunya. Quant a la producció, la fàbrica més

José-Ma. Ordeix, president del Saló.

cantament cap a una oferta turística molt més qualificada han portat també en els darrers anys a l'inevitable encariment del producte. El preu mitjà per unitat importada l'any 1985 era de 187.000 pessetes, mentre que l'any 1988 ja havia pujat a 451.000 ptes.

Això, en caravanes, una autocaravana pot sortir de preu de venda sobre els cinc milions. De qualsevol manera els preus del sector caravaning són menys espectaculars que el d'altres modalitats turístiques, i els augments experimentats responen, explica José-Ma. Ordeix, a dues grans raons: «en cinc anys han augmentat els preus perquè lògicament també han augmentat els preus de la mà d'obra i el de les primeres matèries i, sobretot,

important és Roller (Hostalric, Barcelona).

En l'apartat d'exportacions, les xifres que afecten l'estat espanyol són gairebé irrelevantes. D'una banda, l'intervencionisme administratiu que practiquen altres estats europeus (França o Itàlia, per cas) i les dificultats per homologar els productes i, de l'altra, el fet que els productors hagin abocat gairebé tota la capacitat de producció a cobrir el mercat estatal han fet que el repte europeu encara estigui per afrontar. Una xifra significativa en aquest sentit: l'any que l'estat espanyol va exportar més caravanes va ser el 1986, que en va exportar 186 unitats, ni un 6 per cent del total de la producció. □